

լատիցն երեւեր բղխումնս պարգեւեալ յԱստուծոյ բանիցն առն Մամիկոնենի, որ ախորժակ քաղցրութեամբ լսելի լինէր յականջս ամենեցուն:

25 Որում պատասխանի տուեալ թագաւորին Վաղարշու՝ ասէր ցՄամիկոնեանն Վահան եւ ցամենայն¹ հայ նախարարսն ուխտակիցս Մամիկոնենին. «Եւ զամենայն զոր ինչ խորհեալ է ձեր եւ իմացեալ, եւ խաւսեցաւ առաջի մեր ձեր Վահանն՝ տուեալ եղիցի ձեզ մեր գրով² եւ կնքով զամենայն ինկորդ ձեր այսաւր մինչեւ ցյաւիտեանս: 26 Եւ զգործս ապստամբութեանդ, զոր ի բռնութենէն Պերոզի, եւ ոչ ի ձեր կամաց գործեցէ՞ թողեալ լիցի³ ձեզ այսաւր, եւ մի՞ ոք իշխեսցէ ի թագաւորաց որ զայս գահ ունին, եւ կամ Արիայր՝ յիշել զայդ⁴ կա՛մ առանձինն յիւրեանց խաւսս եւ կամ առաջի առն Հայոց յայսմ հետէ մինչեւ յաւիտեան: 27 Բայց դուք հպատակութիւն, զոր արժան է ծառայից առ տեարս առնել՝ հատուցէ՛ք առ մեզ լիով եւ կատարեցէ՛ք»: 28 Եւ զայս ասացեալ արձակեցին զատեանն:

12. Իսկ ի վաղիւն խորհեալ աւագանւոյ դրանն թագաւորին Վաղարշու, զոր գիտէին թէ եւ նա ինքն կարի սիրով ախորժէ եւ կամի լսել եւ առնել, տալ Մամիկոնենին Վահանայ զտէրութիւն Մամիկոնենից եւ զսպարապետութիւնն Հայոց՝ եւ թագաւորն կամաւ եւ սիրով յանձն առեալ՝ ծանուցանէին Մամիկոնենին Վահանայ զկամս թագաւորին Վաղարշու, միաբանութեամբ դրանն աւագանւոյ: 2 Եւ Մամիկոնենին Վահանայ պատասխանի արարեալ ասէր. «Ընդդիմանալ կամացն ձերոց եւ հրամանին՝ չունիմ իշխանութիւն, եւ յիս կողմս կամք ձեր եւ արարուած կարի մեծ է եւ առաւել: 3 Բայց կամէի այսպէս, թէ սակաւ մի գործ ցուցանէի եւ սպաս, որով ձեզ ըստ արժանի հաճոյ եղեալ՝ հայէիք ի վերայ, եւ ապա որ ինչ թուէր ձեզ եւ կամէիք առնել՝ առնէիք. բայց առ այս նուագ՝ կամէի թէ ներէիք ինձ»:

4 Եւ թագաւորին եւ ամենայն Արեաց աւագանւոյն լռեցուցեալ զբանս Մամիկոնենին Վահանայ՝ բազմեցուցանէին զնա ի գահու տէրութեանն Մամիկոնէից, տուեալ ցնա, ըստ արինի նախնեաց իւրոց, եւ զսպարապետութիւն Հայոց աշխարհին: 5 Ընորհէին եւ այլոց ուխտապահ նախարարացն Հայոց, որք ի միաբանութեանն էին ընդ տեառն Մամիկոնենից եւ սպարապետին Հայոց Վահանայ, իւրաքանչիւր ումէք ի ժամուն՝ որ ինչ պետք էին պատշաճ ըստ անձին արժանաւորութեան: 6 Եւ ընկալեալ զամենեսին թագաւորին Վաղարշու եւ ամենայն աւագանւոյն լի սիրով եւ կամաւոր պա-

1 Ձ. յամենայն

2 Ձ. մեր ձեզ գրով

3 ՏՏ. թողեալ իցէ

4 ՁԱտ. իշխել զայդ. այսպէս ըստ ուղղագրութեան ԲԳտ.

5 Ձ. զսպարապետութիւնն հայոց տոհմին կալեալ էր մամիկոնենից զաշխարհին հայոց